

سرمقاله

✳ رهبر انقلاب اسلامی در دیدار اخیر مسئولان قضایی فرمودند: «کار بزرگ ملت ایران در این جنگ، از جنس عملیات نبود؛ از جنس اراده بود، از جنس عزم بود، از جنس اعتماد به نفس بود». برای درک این تعبیر، باید دایره‌ی تحلیل جنگ اخیر را از مواجهه‌ی صرف با رژیم اسرائیل فراتر برد.

این جنگ، صرفاً جنگ ایران و رژیم صهیونیستی نبود؛ پروژه‌ای چندلایه و طراحی شده از سوی آمریکا و متحدان غربی‌اش بود. تمرینات میدانی این حمله، حتی پیش از بازگشت ترامپ، در دوران بایدن آغاز شده بود. اسرائیل توان ورود مستقل به این سطح از جنگ را ندارد؛ نه از نظر جمعیت و جغرافیا، نه تابآوری و ظرفیت بقا در جنگ بلندمدت. از آغاز، راهبرد نظامی‌اش بر جنگ‌های برق‌آسا بوده؛ چنان‌که مثلاً در نبرد با مصر و سوریه تجربه کرده بود.

آنچه ملت ایران با آن روبه‌رو شد، ترکیبی بود از عملیات نظامی، سایبری، روانی، و هدف‌گیری مراکز غیرنظامی؛ از هلال احمر و پلیس تا مناطق شهری. در کنار آن، تلاش برای حذف سران کشور نیز جریان داشت. هدف، فقط بمباران فردو و نطنز نبود؛ فروپاشی روانی، سیاسی و امنیتی جمهوری اسلامی ایران بود.

این رفتار آمریکا و غرب، ریشه‌دار است؛ از سرنگونی هواپیمای مسافربری تا تحریم‌های چندلایه. جنگ ۱۲ روزه، صرفاً ادامه‌ی همین سیاست خشن و ضدایرانی مزمن بود. اما آنچه در این سوی میدان رخ داد، نه ترس و عقب‌نشینی، بلکه ایستادگی بود.

مهم‌ترین مسئله، تقابل دو اراده بود: اراده‌ی ملت ایران و اراده‌ی رژیم جعلی اسرائیل. دشمن به دنبال این بود که با حمله سنگین، حذف مقامات و تحریک به آشوب، سناریوی سوریه را در ایران تکرار کند. آنان تصور می‌کردند مردم از نظام فاصله گرفته‌اند. از اپوزیسیون مسلح تا تبلیغات سلطنت‌طلبان، همه در راستای این طراحی بودند. اما برخلاف تحلیل آن‌ها، «شور و شعور ملی ایرانیان» وارد میدان شد و ایرانیان بلوغ ملی خود را به نمایش گذاشتند. نمایشی درخشان که ناظران خارجی را شگفت‌زده کرد و بر محاسبات دشمن اثری غیرقابل انکار گذاشت.

دین، ستون دیگر این ایستادگی بود. برخلاف جریان‌های تکفیری که چهره‌ی جهاد را زشت کرده‌اند، در ایران مفاهیمی چون شهادت، ایثار و مقاومت، حیاتی‌اند. در نظام جمهوری اسلامی، ملیت و مذهب با محوریت ولایت فقیه انسجام یافته‌اند. در بزنگاه جنگ، ملت ایران این دوگانه‌ها را پشت سر گذاشت و وحدتی ساخت که از هر پدافند نظامی مؤثرتر بود. طراحان جنگ، برای شکستن این انسجام آمده بودند. اما مردم نشان دادند که این قدرت، ریشه‌دارتر از آن است که با محاسبات غلط غربی‌ها از هم بپاشد. ✳

درخشش ملت در نبرد اراده‌ها

از قلب ایران

تأسیسات چي

تأسیسات چي برجهای اساتید بود. از همان‌ها که هر سال سرویس کولرها را انجام می‌دهند و ساکنین برای کارهای فنی بهش زنگ می‌زنند. شب اول حمله اسرائیل پهباد آمد و طبقه سوم تا ششم برج آراداغون کرد.

آقای عزیزده دو ساعت بود که رفته بود خانه‌شان. اما به محض اطلاع برگشت همان جا. دوسه هفته بعد از انفجار که برای بازدید مناطق آسیب‌دیده رفته بودیم می‌گفت:

«از همان روز اول اینجا هستم و به همسایه‌ها کمک می‌کنم در بردن اسباب و اثاث نیم‌سوخته‌شان، در تعمیر تأسیسات آسیب‌دیده و آماده کردن واحدهای سالم برای برگشتن اهالی‌شان.»

پرسیدیم: «این‌ها که دیگر در تعریف وظایف شما نیست. چرا نرفتید شهرستانی جایی؟»

گفت: «کجا بروم. من همه را می‌شناختم. باران ده ساله را، خانواده دکتر رایان دوماهه را و خانواده دکتر طهرانچی را. همه‌شان گل بودند. خدا گل‌های برج آرا برای خودش گلچین کرد.» و گریه کرد. قطعاً خودش هم یکی از گل‌های برج آ بود.

✍ فائزه غفاردادی

پیام صوتی آقای Mahdi Torabi خطاب به نیروهای مسلح

ایران: سلام برادر ارتشی ام! سلام برادر سپاهی ام! بهتر است بگویم سلام بر یاران امام زمان ﷺ! سلام بر سربازان آقا، رهبر ما! من از تبریزم؛ از

سردروم. به خدا همیشه آرزویم بوده که با شما باشم، لایق نبوده‌ام که نیستم. شما به من عزت دادید، خدا به شما عزت بدهد. والله به شما خدا عزت می‌دهد. ان شاء الله که موفق باشید. دعایتان می‌کنیم. یا علی

این صدای ملت ایران است

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

شور و هیجان عمومی مردم لازم است اما بی‌صبری مضر است.

اینکه دائم پا به زمین بکوبند که آقا چرا نشد، چرا نکردید، چرا اقدام نشد، این مضر است.

حرکت قهرمانان گمنام
شیرخوارگاه آینه در انتقال
سریع ۶۰ نوزاد به محل امن

جلوه‌های همدلی و
همبستگی مردم کشورمان
در برابر تجاوز رژیم صهیونی
به خاک ایران عزیز

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهید سروان
محمد جهانی نژاد

یک ایران، همدل است

